

МІЖРЕГІОНАЛЬНА
АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

СТАНОВЛЕННЯ І РОЗВИТОК УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТІ

Випуск 10

*Матеріали ІХ Всеукраїнської
науково-практичної конференції
“Становлення та розвиток української державності:
актуальні проблеми державного та регіонального управління
на сучасному етапі розвитку суспільства”,
м. Київ, МАУП, 14 листопада 2013 р.*

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2014

*Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 1 від 29.01.14)*

Редакційна колегія:

А. М. Подоляка (голова), д-р юрид. наук, проф.;
А. А. Ізнатченко (заступник голови), канд. техн. наук;
М. Ф. Головатий, д-р політ. наук, проф.;
І. П. Бідзюра, д-р політ. наук, проф.;
Ф. М. Медвідь, канд. філос. наук, проф.
О. В. Куроченко, д-р екон. наук, проф.;
А. С. Лисецький, д-р екон. наук, проф.;
І. П. Розпутенко, д-р наук держ. упр., проф.;
Г. П. Ситник, д-р наук держ. упр., проф.;
Ю. П. Сурмін, д-р соціальних наук, проф.;
В. В. Утвенко, канд. іст. наук, доц.;
Н. М. Чернуха, д-р пед. наук, проф.;
М. В. Чечетов, д-р наук держ. упр., проф.;
Н. П. Ярош, д-р наук держ. упр.

Видання здійснене в рамках проекту
“Наукові праці МАУП”

Становлення і розвиток української державності : [зб. наук. пр.] /
МАУП. — К.: ДП “Видавничий дім “Персонал”, 2008 —

С76 Вип. 10: Матеріали ІХ Всеукр. наук.-практ. конф. “Становлення та розвиток української державності: актуальні проблеми державного та регіонального управління на сучасному етапі розвитку суспільства”, м. Київ, 14 листоп. 2013 р. / редкол.: А. М. Подоляка (голова) [та ін.]. — 2014. — 414 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано статті учасників науково-практичної конференції, присвяченої найважливішій проблемі сьогодення — становленню України як держави. Розглядається формування державності в Україні у різні періоди історії та в різних аспектах.

Для науковців і державних службовців, політиків і політологів, викладачів і студентів, а також усіх, хто цікавиться розвитком Української держави і суспільства.

ББК 63.3(4УКР)я43+67.9(4УКР)301я43

Шаповалова А. М. Влада та громадянське суспільство в контексті глобалізаційних процесів ХХІ століття.....	110	Омельчук В. В. Італія в системі політико-правових впливів Візантійської імперії у VI столітті.....	177
Лісовський П. М. Толерантність як духовний пріоритет феноменології мудрості в сучасну добу глобалізму.....	114	Медвідь Ф. М., Хоменко В. О., Васильєва З. А. Становлення і розвиток правової держави в Україні: філософсько-правові засади	182
Утвенко В. В. Регіональні особливості розвитку житлово-комунального господарства України	116	Медвідь Ф. М., Чорний Е. В., Нестеренко О. С. Методологія юридичної практики в умовах модернізації політичної системи України	188
Гольцов А. Г. Геостратегія України за умов асоціації з Європейським Союзом.....	122	Медвідь Ф. М. Політико-правові погляди Тараса Шевченка	194
Гула О. А. Досвід державного управління в системі освіти Польщі	127	Баєв В. В. Міжнародне та державне регулювання відносин у сфері управління якістю на туристичних підприємствах.....	199
Дікарев О. І., Фоміна І. М. Стратегічний менеджмент політичних ризиків: світовий досвід та Україна	130	Золотаревський А. В. Місце соціального інтелекту в системі державного управління.....	206
Філіна Г. І. Ефективне ціноутворення як невід'ємна складова стратегії розвитку підприємства	138	Марченко С. М. Упровадження електронних торгів як механізм забезпечення ефективності системи державних закупівель України	208
Кобрицький В. В., Григор'єва М. І. Проблеми адаптації іноземних корпоративних культур при спільному підприємстві в Україні.....	140	Чернявський А. А., Моторний П. О. Фінансово-правові механізми розвитку інновацій у банківській сфері України: теорія та практика	215
Коваль М. І. Оцінка та класифікація основних засобів: теорія, практика, шляхи вдосконалення	150	Бортник В. А. Удосконалення методів державного управління.....	220
Чупрій Л. В., Настояща К. В. Концептуальні підходи до державної політики в гуманітарній сфері (безпековий вимір)	157	Слободян С. І. Сутність комунікативних технологій та пов'язані з ними проблеми громадської думки	225
Шклярчук С. Г. Глобальні тенденції в трансформаційних процесах світової фінансової системи	160	Сабадуха О. В., Чорна М. Ф. Проблема політичної відповідальності в умовах розбудови	
Шконда В. В. Інноваційні кластери в стратегії розвитку економіки України	168		

ТОЛЕРАНТНІСТЬ ЯК ДУХОВНИЙ ПРІОРИТЕТ ФЕНОМЕНОЛОГІЇ МУДРОСТІ В СУЧАСНУ ДОБУ ГЛОБАЛІЗМУ

Становлення і розвиток української державності, вип. 10, с. 114–115

У сучасних умовах інформаційного світу, коли відбувається динаміка соціальних відносин, толерантність у концептуальному змісті феноменології мудрості набуває актуального значення. При цьому, важливим структурним механізмом толерантності є соціальний комфорт (виваженість, поміркованість) як генеративна оціночно-емоційна реакція людини. Такий соціальний комфорт як складний конструкт психологічної площини має три рівні: пізнавальний, емоційно-оціночний та несвідомий. До емоційного рівня належать типові больові відчуття з приводу комфорту, що пов'язані з усвідомленням індивідом просторово-часових меж у структурі соціального світу.

За цих обставин відбуваються нелінійні процеси кодового осмислення толерантності у латентних структурах індивіда в силу відповідних зовнішніх чинників як соціальних настанов, так і стереотипів мислення. Соціальне, по суті, постає “симуляцією” мас-медіа та інформаційних технологій, втрачає власну автономію, відбувається деструкція соціального. Поширена інформація не продукує “смыслу”, не здійснює соціалізації,

а навпаки, за словами Бодрийяра, “збурює соціальність”. Інакше кажучи, соціальність всмоктується новою культурною логікою мас-медіа, що є проблемою у царині толерантності. Як зазначає Ю. В. Мосаєв: “Соціальний комфорт є соціологічною категорією, що містить у собі соціальні індикатори та об'єктивно віддзеркалені особливості існування людини та групи людей у соціумі” [1, 68]. У цьому сенсі варто звернути увагу на те, що соціальний комфорт залежить від належних соціальних умов життєвого світу, гармонізації побуту, оскільки має позитивний прояв від стану внутрішнього спокою людини. Основними елементами соціального комфорту є: матеріальний комфорт як виробництво матеріальних благ та добробуту; духовний комфорт (це знання, освіта, наука); психологічний (мотивація як потреби та інтереси; відсутність постійного відчуття напруги, страху, впевненість у власних силах, ініціатива та самостійність у вирішенні життєвих проблем); моральний комфорт (оптимізм як позитивний волевияв стану свідомості, соціальна справедливість); фізичний комфорт — це стан здоров'я, що залежить від правильного способу життя.

Отже, життєвий комфорт у царині толерантності відображається переважно на емоційному рівні як активно впливової ірраціональної сфери людської свідомості.

За цих обставин теорія мотивації Маслоу розглядає потреби людського існування в такій ієрархічній послідовності: 1) фізіологічні потреби; 2) потреби у безпекотворенні; 3) потреби у самореалізації [2, 45]. Такий феномен життєвого комфорту визначається цілісно стійким та гармонійно динамічним станом свідомості людини.

У цьому зв'язку саме складова толерантності як самодисципліна (самоконтроль) надає, зокрема, соціології культури важливого значення, оскільки еволюціонує культура здоров'я особистості в процесі цивілізаційного поступу. В силу зазначених умов і з'являється саме поняття "толерантність", що має бути наповнене семантичним змістом культури здоров'я упродовж періоду традиційного суспільства. При цьому, реалізація толерантності має відбуватись за наявності повноцінного здоров'я: це статусна роль у суспільстві, професія, різновид занять, тривалість життя тощо.

Варто зазначити, що в сучасну добу глобалізму цивілізація активізує таке соціальне життя, яке породжує у своєму просторі потенційні ризики для здоров'я особистості. Це й сприяє виникненню нагальної проблеми толерантності як соціально-філософської моделі у феноменології мудрості. Крім того, в сучасних умовах індустріальної культури толерантність є дефіцитним ресурсом духовного капіталу людини, тому

набуває генеративної цінності в соціумі.

Як вважає Фуко, людина значною мірою приречена на існування згідно з правилами, що їй нав'язує атомізоване суспільство. Адже "важливі коди будь-якої культури управляють її мовою, схемами сприйняття, її обміном, її формами вираження, її цінностями, ієрархією її практик" [3, 89]. Іншими словами, такий дискурс здоров'я кодово осмислюється певними мовними засобами, що вмонтовані у відповідні схеми світовідчуття латентних структур свідомості.

Таким чином, у процесі цивілізаційного поступу відбуваються динамічні процеси лексико-семантичного навантаження толерантності. З огляду феноменології мудрості, кодово-смысловим горизонтом є соціальна філософія. Саме толерантність розширює свої ціннісні орієнтири, оскільки цивілізація внесла певні соціальні ризики щодо здоров'я людини. Тому в контексті толерантності духовної сили має набувати соціальний конформізм як професійно-адаптивний підхід феноменології мудрості.

Література

1. *Соціальний комфорт в соціологічному дискурсі* [Текст]: Автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. соціол. наук: [спец.] 22.00.01 "Теорія та історія соціології" / Ю. В. Мосаєв; Класич. приват. ун-т. — Запоріжжя, 2010. — 16 с.
2. *Маслоу А. Г. Мотивация и личность* / Пер. с англ. А. М. Татлыбаевой. — СПб.: Евразия, 1999. — 478 с.
3. *Фуко М. Слова и вещи. Археология гуманитарных наук* / М. Фуко. — СПб.: Асад, 1994. — 408 с.